

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 49. Dissidium Papæ cum Columnis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.

A.C. 1297.

Rayn. 1297.

#. 25.

fiæ Romanæ Vexillarium crearet. Sed in Italiam eum acciverat, ut ejus viribus uteretur in Columnas, quibuscum habebat discordiam in apertum usque bellum protensam.

§. XLIX.

Dissidium Papæ cum Columnis.

Preuv. diff.

p. 33. 34.

Rayn. to. 15.

app.

Die sabbati 4 Maji an. 1297 Papa Bonifacius sui conclavis scribam misit, qui Jacobo Columnæ Cardinali Diacono de S. Maria *In via lata*, & Petro Columnæ nepoti ejus pariter Cardinali Diacono de S. Eustachio diceret, ut ejusdem diei vespere se ipsos illi sisterent coram Cardinalibus, audituri, quid eidem placeret ad ipsos loqui, quia vellet scire, an esset Papa, hoc est, an ipsum pro Papa haberent. Duo Cardinales rati haud posse se obsequi huic mandato, nisi se in discrimen conjicerent, eadem se die excusabant per procuratores: qui non admissi postera die dominica in conclavi Papæ coram custodibus januæ reclamabant. Tum iidem Cardinales egressi Roma arcem Longeticam in ejus territorio sitam petebant. Ad ultimum membrum denunciationis, per quam citati fuerant, responderunt per litteras publicas, in quibus agebant: Nos te haud credimus esse Papam legitimum, idque indicamus

sacro

facro Cardinalium collegio, cujus pro-
 visionem exposcimus in re, quæ inter-
 est Ecclesiæ, ac fidem fulcit. Nam
 magnæ authoritatis viros dicere sæpe
 audivimus merito dubitari, an abdicatio
 Papæ Coelestini sanctæ memoriæ
 fuerit canonica. Eorum ratio est, quod
 summus pontificatus a Deo solo veniat,
 is solus eum conferre, ideoque solus
 adimere queat. Ut decretalis *In-
 ter corporalia* expresse affirmat, amotio,
 translatio, abdicatio Episcoporum re-
 servata est Papæ soli tanquam Dei Vi-
 cario: igitur nemo, nisi qui eo superior
 est, Deus eum potest exauthorare: pro-
 cul abest, ut inferiorum aliquis hoc
 valeat.

Sæcul. XIII.
 A. C. 1297.

*De transl.
 Episc. c. 2.*

Duo Cardinales hanc conclusionem
 confirmandi gratia multa accumulunt
 argumenta; deinde addunt: Ut asseri-
 tur, Coelestini abdicationi multæ frau-
 des & astus intervenerunt, qui eam
 redderent irritam, etiamsi de jure fie-
 ri potuisset. Itaque cum in re, quæ
 tanti refert Ecclesiæ, imperare nobis ne-
 queamus, quin cupiamus explanari ve-
 rum, efflictim petimus, ut convocetur
 concilium generale, quod has dirimat
 controversias, an abdicatio, & subse-
 cuta electio sint canonicæ. Interim,
 sicut religione obstringimur, postulamus,
 ut tuæ potestatis exercitium omne su-
 spendas

Sæcul. XIII.
A. C. 1297.

spendas (alloquuntur Papam, quem solummodo Benedictum Cajetanum nominant) & a qualibet functione pastoralis abstineas usque ad decisionem concilii. Hujus ac veri Papæ præsidio nos cunctosque illos, qui adhærere nobis volent, committimus. Quia tuam tyrannidem, ac ne per censuras & vias facti nos infecteris, metuimus, contestando nullas denunciamus omnes tuas agendi rationes, & ad summam Sedem conciliumque generalem appellemus. Cunctos demum Christianos admonent, ut se ipsis jungant pro celebrando concilio, & nullam amplius obedientiam Benedicto præstent. Litteræ multorum testium potissimum Gallorum nomina exhibent datæ die Veneris 10 Maji an. 1297.

Rayn. 1297.
n. 27.
Preuv. diff.
p. 29.

Sup. lib. 87.
§. 12.

Eodem die Papa Bonifacius contra Columnas edidit litteras in hanc sententiam. Tempore Papæ Gregorii IX. Joannes Columna Presbyter Cardinalis de S. Praxede, ac Odo Columna ejus nepos se Imperatori Friderico ad vexandam Ecclesiam addixere tunc, cum Odonis sororius Matthæus Ruber de Urfinis Romæ Senator esset. Et tamen Cardinalis Joannes sua cum stirpe beneficia plura accepit a familia Matthæi, præsertim a Papa Nicolao III, qui Jacobum Columnam Odonis filium juvenem admodum & rudem creavit Cardinalem Diaconum

conum de S. Maria *In via lata* ad per-
 niciem domus Urfinorum ac Summæ
 Sedis, quam Iacobus & hujus nepos
 Petrus itidem Cardinalis variis invase-
 rant modis. Faverunt enim turbis Si-
 culorum & Jacobi Arragonum Regis
 tunc inimici Ecclesiæ non sine gravi
 damno tum Caroli Siciliæ Regis, tum
 auxilii terræ sacræ ferendi; ac postre-
 mo juvenem Fridericum Regis Jacobi
 fratrem in nefasta regni Siculi usurpatione
 tacite adjuverunt.

Sæcul.XIII.
 A.C.1297.

Hos duos Cardinales tam benignis
 monitis, quam per minas ad officium
 reducere sæpius conati, cum ferreos
 videremus, stricte iussimus arbitrio no-
 stro permittere terras, quas Stephanus
 Columna Petri Cardinalis frater tene-
 bat, scilicet Præneste urbem, duasque
 arces, Columnam & Zagarnolum, nec
 illuc vel Fridericum, vel fautores ejus
 recipere. Quippe non dubitatur, quin
 Stephanus hæc loca duobus Cardina-
 libus fratri & patru suo reservaret ex-
 clusis reliquis agnatis, ad quos ea jure
 hæreditario pertinerent. At illi hoc
 mandatum neutiquam executi ad nos
 postea nunquam redierunt.

Igitur nostra potestate nobis uten-
 dum rati hos duos rebelles scilicet Jaco-
 bum de S. Maria *In via lata* & Petrum
 de S. Eustachio ad domandam superbiam
 suam

Sæcul. XIII. suam de consilio reliquorum Cardina-
 A.C. 1297. lium dignitate sua, cunctis juribus, ho-
 noribusque ac fructibus ei annexis, &
 omnibus beneficiis privamus. Declara-
 mus eos perpetuo inhabiles ad summum
 pontificatum, ad sacram purpuram, ad
 dignitatem & beneficium quaecunque
 intra centies mille passus ab urbe nostra
 possidendum. Execramur eosdem cum
 omnibus illis, qui eos porro habuerint
 pro Cardinalibus, vel eorum schismati
 adhæserint. Cunctos Joannis Columnæ
 posteros ad quartam generationem us-
 que beneficiis quibuslibet exclusos volu-
 mus. Denique supra dictos Jacobum ac
 Petrum, ut accipiant, quod merentur,
 intra decem dies se nobis sistere jubemus;
 si non obediunt, omnia eorum bona, seu
 possint moveri, seu nequeant, fisco addi-
 cturi. Dabat Romæ in sacro Senatu pu-
 blico 10 Maji.

Rayn. 1297.
 n. 35.

Cum Columnæ huic mandato mini-
 me paruisent, Papa Bonifacius die A-
 scensus Domini 23 ejusdem mensis alias
 contra eos litteras edidit, in quibus que-
 ritur, quod in scripto divulgato, variis
 Romæ templis affixo, quin etiam S. Pe-
 tri aræ imposito Bonifacium esse Pa-
 pam pernegent, quem tamen ipsi Pa-
 pam elegerint, Papam agnoverint, ut Pa-
 pam in functionibus publicis per tres pro-
 pemptum annos coluerint. Quare con-
 firmat

firmat sententiam in eos latam, & perfis-
 stentes in suo schismate esse puniendos
 tanquam hæreticos asserit. Cum eis
 damnat proximos ipsorum agnatos nu-
 mero quinque, quos inter nominat Ja-
 cobum Columnam cognomine Sciarram,
 quæ vox idem sonat ac Jurgium: unde
 judicari potest de viri hujus indole. Pa-
 pa eos declarat inhabiles ad cuncta mu-
 nera publica sacra profanaque, infames
 ac execratione devinctos. Præcipit
 deinde Inquisitoribus, ut eos tanquam
 hæreticos infestentur. At Columnæ
 his minis nequaquam terri, cum Fride-
 rico Rege Siciliae inita societate, in ur-
 bem suam Præneste Legatos ejus rece-
 perunt. Idcirco Papa tertias in eos lit-
 teras dedit, quæ confirmant priores, ac
 promulgatæ sunt die dedicatæ basilicæ
 S. Petri 18 Nov. 1297.

Sæcul. XIII.
 A.C. 1297.

§. L.

Ordo S. Antonii.

Ducenti anni erant, quod reliquæ S.
 Antonii colerentur in Viennensis
 dioceceos prioratu Benedictino per Gui-
 gonem Desiderium ætate Urbani II con-
 dito, & Arelatensis dioceceos Abbatie
 Monmajoranæ obnoxio. Prope priora-
 tum stabat domus hospitalis pro ægrotis
 S. Antonii patrocinium implorandi causa
Hist. Eccles. Tom. XXII. D d ve-

*Sup. Lib. 64.
 p. 38.
 B. II. to. 2.
 p. 156. 160.*